

Obrazloženje

Gradska Skupština zabranjuje rekonstrukcije i nadogradnju na 5G mrežu, na svim lokacijama, baznih stanica koje nemaju uporabnu dozvolu, odnosno nisu postavljene sukladno čl.1, st.2 **Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima** (NN 112/17), koji propisuje da “... te se iste ne smiju projektirati, graditi i izvoditi ako je to zabranjeno prostornim planom ili na drugi način protivno prostornom planu.”

Zakon o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17), čl.25 propisuje JLS **OBAVEZU** planiranja elektroničke komunikacijske infrastrukture (EKI), na način kojim se ne ograničuje razvoj elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture, **pri čemu se osobito moraju zadovoljiti zahtjevi zaštite ljudskog zdravlja, zaštite prostora i očuvanja okoliša.**

Grad Zagreb je to učinio i u članku 44. **Odluke o donošenju Generalnog urbanističkog plana grada Zagreba (Službeni glasnik Grada Zagreba 16/07, 8/09, 7/13, 9/16, 12/16 – pročišćeni tekst, dalje u tekstu GUP)** propisao je kriterije za postavljanje baznih stanica. Grad Zagreb iskoristio je svoje ovlasti iz čl.19 **Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi** (N 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13, 137/15, 123/17, 98/19) te čl. 4. **Zakona o potvrđivanju Europske povelje o lokalnoj samoupravi** (NN 14/97), te **Pravilnika o zaštiti od elektromagnetskih polja** (NN 146/14, NN 31/19) koji u čl.19. daje mogućnost određivanja granica zračenja odredbom: “Ako za pojedine izvore elektromagnetskih polja postoji posebni propis koji određuje razinu emitiranih elektromagnetskih polja, tada pri stavljanju na tržište i/ili uporabu, taj izvor mora biti u skladu s tim propisom”.

Kriteriji propisani za postavljanje baznih stanica propisani čl.44 GUP-a se krše, bazne se stanice masovno postavljaju bez potrebne dokumentacije te rade bez uporabnih dozvola i sada se takva, pravno gledano, nelegalna infrastruktura, nadograđuje opremom za 5G mrežu. Osim toga, na više lokacija u Zagrebu započelo je testiranje 5G mreže prema privremenoj dozvoli HAKOM-a (iako još nisu dodijeljene koncesije za frekvencijski spektar). O tim testiranjima nije obaviještena lokalna samouprava, niti je zatražena ikakva dozvola.

U čl.44. GUP-a Zagreba između ostalog stoji: “Antenski prihvat mora biti najmanje 12 metara viši od svih građevina u krugu od 100 m” te “U cilju preventivne zaštite stanovništva, a primarno djece kao naročito osjetljive skupine, jakost električnog polja (E) ne smije premašivati 6,1 V/m, a ukupna gustoća toka snage (S) 66 mW/m² na čitavom području obuhvata Plana”. Granice dopuštenog zračenja propisane čl.44 GUP-a Zagreb, (ukupna gustoća toka snage) 66 mW/m²) bitno su više su od dopuštenih razina Bruxellesu (24 mW/m². Vlada Regije Bruxelles zaustavila je uvođenje 5G (ministrica za okoliš, Celine Fremault je izjavila “*građani Bruxellesa nisu zamorci čije se zdravlje može prodati za profit*“ (<https://www.brusselstimes.com/brussels/55052/radiation-concerns-halt-brussels-5g-for-now/>). Nema razloga da Zagreb uvodi 5G prije Bruxellesa te dopusti stavljanje 5G opreme na nelegalnu infrastrukturu.

Direktiva EU 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija, ne dovodi u pitanje mogućnost uvjetovanja postavljanja na javnoj infrastrukturi (javne zgrade, stupovi, semafori) antena i baznih stanica male snage posebnim dozvolama. Ni takva se infrastruktura se ne može postavljati mimo kriterija propisanih od strane Grada Zagreba.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L1972&from=HR>

U uvodnoj izjavi broj 140 navedene Direktive piše:

(140) Javne zgrade i ostalu javnu infrastrukturu svakodnevno posjećuje i upotrebljava znatan broj krajnjih korisnika kojima je potrebna povezivost kako bi iskoristili usluge e-uprave, e-prijevoza i druge usluge. Ostali elementi javne infrastrukture, kao što su stupovi ulične rasvjete, semafori, predstavljaju vrlo vrijedne lokacije za upotrebu malih ćelija, primjerice zbog svoje su

gustoće raspoređenosti. Ne dovodeći u pitanje mogućnost nadležnih tijela da postavljanje bežične pristupne točke kratkog dometa uvjetuju pojedinačnim prethodnim dozvolama, operatori bi trebali imati pravo na pristup tim javnim mjestima kako bi mogli na odgovarajući način zadovoljiti potražnju.